

Sygnatura akt III RC 399/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2018 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego W. K. (1) zastępowanego przez matkę K. K.

przeciwko W. K. (2), J. K.

o alimenty

I. Oddala powództwa,

II. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole, na rzecz radcy prawnego R. D. kwotę 1845,00 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej małoletniemu powodowi z urzędu.

III. Odstępuje od obciążenia małoletniego powoda kosztami procesu.

S ę d z i a :

Agnieszka Pietruszka

Sygn. akt III RC 399/17

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniego powoda W. K. (1) - jego matka K. K. – wniosła o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych W. K. (2) oraz J. K. alimentów subsydiarnych w sposób solidarny w kwocie 600,00 zł miesięcznie, począwszy od stycznia 2018 r. W uzasadnieniu podniosła, iż małoletni jest synem P. K. , od którego ma zasądzone alimenty w kwocie po 600,00 zł miesięcznie. Sąd zasądził alimenty w takiej wysokości z powodu niskich zarobków ojca dziecka. W ocenie matki małoletniego, alimenty w kwocie 600,00 zł nie zaspokajają jednak wszystkich potrzeb syna, który boryka się z licznymi problemami zdrowotnymi na skutek niewłaściwej opieki ze strony ojca. K. K. ponosi koszty utrzymania syna, które obejmują: koszty szkoły muzycznej, żywności (400,00 zł), ubrań (400,00 zł), składek na komitet rodzicielski (50,00 zł), ubezpieczenie (40,00 zł), składki klasowej (10,00 zł), wyprawki szkolnej (300,00 zł), potrzeb kulturalnych (100,00 zł) oraz bardzo duże sumy na rehabilitację dziecka. Skoro zobowiązany do alimentacji nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązkowi, to powstaje obowiązek alimentacyjny po stronie zobowiązanych w dalszej kolejności – dziadków małoletniego W.. Sytuacja finansowa pozwanych jest dobra, pozwany dysponuje znacznym świadczeniem ZUS (prawdopodobnie rentą o wysokości co najmniej 2 tys. zł), dorabia na pół etatu w kopalni, jest członkiem rady nadzorczej Banku Spółdzielczego w W. i najprawdopodobniej z tego tytułu również osiąga znaczne profity.

Pozwani W. K. (2) i J. K. wnieśli o oddalenie powództwa, podnosząc, iż brak jest przesłanek uzasadniających dochodzenie alimentów od dziadków powoda, określonych w przepisie art. 132 kro. Na utrzymanie małoletniego, alimenty w wysokości 600,00 zł łoży jego ojciec, przy czym Sąd uznał, iż alimenty w tej kwocie są adekwatne do potrzeb powoda oraz możliwości zarobkowych ojca dziecka. Pozwani podnieśli, iż matka powoda nie wykazała, aby koszty utrzymania powoda wzrosły tak znacznie i zachodziła konieczność podwyższenia alimentów, i to od dziadków. Pozwani wskazali nadto, że gdyby w rzeczywistości tak było, to matka małoletniego powinna wystąpić z odpowiednim powództwem przeciwko jego ojcu (jako zobowiązanego w pierwszej kolejności do alimentowania) o podwyższenie dotychczasowych alimentów. Dopiero nieuzyskanie w drodze postępowania sądowego odpowiedniego podwyższenia alimentów upoważniałoby do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanym. Pozwani podnieśli również, że nie mają oni możliwości uiszczania alimentów na rzecz powoda. Pozwana J. K. jest emerytką i uzyskuje świadczenia w kwocie 854,00 zł netto. Od długiego czasu leczona jest z powodu chorób przewlekłych. Pozwany W. K. (2) także jest emerytem i uzyskuje świadczenie w wysokości 2.652,45 zł netto. Nadto z racji członkostwa w radzie nadzorczej Banku Spółdzielczego w W. otrzymuje kwotę 300,00 zł miesięcznie, natomiast z pracy dorywczej w kopalni osiąga przeciętnie około 1.000 zł miesięcznie. Pozwany cierpi na nowotwór złośliwy gruczołu krokowego i wymaga leczenia. Pozwani wskazali, iż łączne koszty ich utrzymania, przy uwzględnieniu kosztów leczenia, wynoszą 3.670,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje :

Wyrokiem zaocznym z dnia 10.05.2017 r. Sąd zasądził od P. K. alimenty na rzecz małoletniego syna W. K. (1) w kwocie po 500,00 zł miesięcznie, począwszy od dnia 10.11.2016 r. Na skutek apelacji powoda, Sąd II instancji wyrokiem z dnia 22.09.2017 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił alimenty w kwocie po 600,00 zł miesięcznie.

(dowód: akta III RC 240/16 Sądu Rejonowego w Kole)

Małoletni W. ma 10 lat. Ukończył klasę IV szkoły podstawowej. Na artykuły szkolne w okresie od czerwca do sierpnia ub. r. matka powoda przeznaczyła ponad 300 zł. Składka na radę rodziców , w minionym roku szkolnym, wyniosła 50 zł. W trakcie roku szkolnego W. uczestniczył w szkolnej wycieczce , która kosztowała 55 zł. Do szkoły chłopca zawozi matka , a do domu wraca szkolnym autobusem. Małoletni uczęszcza również do Filii Szkoły Muzycznej w W.. Miesięczny koszt zajęć wynosi 40,00 zł, przy czym w kwocie tej mieści się również opłata za wypożyczenie instrumentu. W trakcie roku szkolnego W. chodził również na dodatkowe nieodpłatne zajęcia z polskiego, matematyki i wychowania fizycznego, które organizowała szkoła. Podręczniki i ćwiczenia, poza religią , zostały zakupione przez szkołę.

(dowód: zaświadczenie Szkoły Muzycznej I Stopnia w R. Filia w W. z dnia 19.09.2017 r. k.9, faktury vat k.16 , k.18-20 , k.22 , k.24-29, potwierdzenie Szkoły Podstawowej w S. k.67 ; zeznania matki powoda k.147-147v)

Powód pozostaje pod kontrolą Instytutu Centrum (...) w Ł.. Małoletni ma problemy związane z układem immunologicznym oraz stwierdzoną wadę postawy. Za konsultację immunologiczną K. K. zapłaciła we wrześniu ub.r. 130 zł. Stwierdzona wada kręgosłupa wymaga natomiast rehabilitacji i ćwiczeń domowych we własnym zakresie. Godzina zajęć rehabilitacyjnych kosztuje 100 zł. Zabiegi odbywają się w K. , w związku z czym matka powoda dodatkowo ponosi koszty dojazdów. Małoletni z powodu koślawości kolan i stóp nosi wkładki ortopedyczne. Za wkładki zakupione we wrześniu 2017 r. matka powoda zapłaciła 28 zł. Chłopiec choruje na infekcje górnych i dolnych dróg oddechowych. Leki dla niego kosztowały : we wrześniu ub.r. 177,07 zł , w listopadzie 62,99 zł. , w grudniu 82,65 zł.

(dowód: faktury vat k.10-15 , k.21 , k.23, k.62-64 , k.66; badanie postawy ciała z dnia 30.03.2018 r. k.58 i 89, historia choroby poradni rehabilitacyjnej k.59-60 , skierowanie do poradni specjalistycznej k.61zaświadczenie lekarskie z dnia 17.04.2018 r. k.88, historia choroby k.104-135 , zeznania matki powoda k.147-147v,)

K. K. otrzymuje świadczenie w wysokości 520,00 zł z tytułu opieki nad matką. Alimenty na syna ustalone od jego ojca są egzekwowane przez komornika. Nadto na W. ma przyznany zasiłek rodzinny oraz świadczenie wychowawcze (tzw. świadczenie 500+). Razem z powodem i jego matką mieszka babka oraz wujek- brat K. K.. Członkowie rodziny prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, dzieląc między siebie koszty związane z utrzymaniem domu. W związku z

tym matka powoda dokłada do opłat za energię średnio 150 zł oraz do rachunków za wodę 50 zł. Wspólnie ponoszą również koszty opału.

(dowód : faktura vat k.65; zeznania matki powoda k.147v)

Pozwany W. K. (2) od 2009 roku jest na emeryturze, która obecnie wynosi 2.652,45 zł netto miesięcznie. Podejmuje również prace dorywcze w oparciu o umowę zlecenia i zarabia w ten sposób około 1.000 zł miesięcznie. W. K. (2) do maja br. był członkiem rady nadzorczej Banku Spółdzielczego w W. i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.600,00 zł brutto w skali roku. Z uwagi na wygaśnięcie kadencji rady nadzorczej nie pełni już tej funkcji.

(dowód : wydruk strony internetowej k.8 , zaświadczenie Banku Spółdzielczego w W. z dnia 06.06.2018 r. k.145 ; zeznania pozwanego k.147v-148)

Pozwany choruje na nowotwór złośliwy gruczołu krokowego i w związku z tym w listopadzie 2017 roku przeszedł operację. Leczy się także na nadciśnienie. Koszt leków, które przyjmuje na stałe, wynosi około 200 zł miesięcznie. W związku z chorobą nowotworową pozwany pozostaje pod kontrolą lekarską, przy czym ostatnia miała miejsce w czerwcu 2018 r.

(dowód: karta informacyjna z dnia 27.11.2017 r. k.73-74, karta diagnostyki i leczenia onkologicznego k.75, decyzja ZUS o waloryzacji emerytury z dnia 21.03.2017 r. k.77-78, zeznanie PIT-37 za 2017 k.94-95, zeznanie PIT-37 za 2016 k.96-97 ; zaświadczenie lekarskie z dnia 5.06.2018 r. k.144, zeznania pozwanego k.147v-148)

Pozwana J. K. od 1997 roku jest na emeryturze, która wynosi 854,00 zł netto miesięcznie. Leczy się ginekologicznie i w związku z tym w maju br. przeszła zabieg chirurgiczny. Pozwana przyjmuje na stałe leki, które kosztują około 50 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 27.03.2018 r. k. 72, decyzja ZUS o podwyższeniu emerytury z dnia 01.03.2017 r. k.79-80, zeznanie PIT-37 za 2017 k.94-95, zeznanie PIT-37 za 2016 k.96-97; karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 17.05.2018 r. k.146 ; zeznania pozwanej k.148-148v)

J. i W. K. (2) zamieszkują na nieruchomości , która jest ich własnością. Pozwani posiadają rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy , na którym obecnie mają zgromadzone środki finansowe w kwocie 1.179,07 zł (stan na dzień 7.05.2018 r.). Na koniec stycznia br. stan oszczędności wynosił 25.516,82 zł.

(dowód : zaświadczenie Banku Spółdzielczego w W. z dnia 7.05.2018 r. k.93 ; zeznania pozwanego k.147v-148 oraz zeznania pozwanej k.148)

Sąd zważył co następuje :

Małoletni powód W. K. (1) wniósł o ustalenie alimentów subsydiarnych od swych dziadków W. i J. K..

Podstawę materialnoprawną roszczenia powoda stanowią przepisy art. 128 kro, art.129 § 1 kro oraz art. 132 kro. W myśl art. 128 kro, obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Pokrewieństwo oznacza istnienie stosunku opartego na pochodzeniu od wspólnego przodka. Skoro małoletni powód i pozwani są krewnymi, to istnieje podstawa do dochodzenia przez niego środków utrzymania od pozwanych.

W świetle obowiązujących przepisów Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego brak jest jednak dowolności w dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych. Zgodnie bowiem z art. 129 § 1 kro, obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. W myśl więc tego przepisu oczywistym jest, że obowiązek utrzymania i wychowania dziecka spoczywa przede wszystkim na rodzicach, którzy podobnie jak dziadkowie należą do grupy wstępnych, lecz łączy ich z powodem bliższy stopień pokrewieństwa. Ma to również ten skutek, że jeżeli jedno z rodziców nie spełnia obowiązku

alimentacyjnego wobec dziecka, obowiązek ponoszenia ciężarów związanych z jego utrzymaniem i wychowaniem spoczywa w zasadzie w całości na drugim z rodziców. Dopiero gdy zostanie ustalone, że rodzic ten nie jest w stanie w całości czy w części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka, w grę wchodzi obowiązek subsydiarny. Stosownie do treści art. 132 kro, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje zatem dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności, albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

W realiach niniejszej sprawy powództwo małoletniego powoda nie zasługiwało na uwzględnienie. Jak zaznaczono powyżej, obowiązek alimentacyjny względem małoletniego W. obciąża w pierwszej kolejności jego rodziców, którzy swoje siły, umiejętności i starania powinni wykorzystywać w taki sposób, by móc sprostać temu obowiązkowi w całości i terminowo. Nie można tracić z pola widzenia, że istotą subsydiarnego obowiązku alimentacyjnego nie jest „wyręczanie” osób obowiązanych do alimentacji w pierwszej kolejności w wypełnianiu tego obowiązku, lecz ich wspieranie, jednak wyłącznie w razie zaistnienia którejs z przesłanek określonych w powołanym przepisie art. 132 kro.

W nawiązaniu do powyższego należy podkreślić, iż możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców małoletniego powoda nie można sprowadzać wyłącznie do osiągniętych przez nich dochodów, lecz należy je odnosić także do posiadanych przez nich umiejętności, predyspozycji i wykształcenia. Matka małoletniego powoda K. K. zajmuje się opieką nad chorą matką i z tego tytułu otrzymuje świadczenie w wysokości 520,00 zł miesięcznie. Swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniego spełnia obecnie poprzez osobiste starania o jego wychowanie. K. K. pozostaje zatem osobą bierną zawodowo, przy czym ten stan rzeczy uzasadnia koniecznością sprawowania opieki nad matką. Nie można jednak zapominać, że K. K. ma rodzeństwo, które mogłoby przejąć opiekę nad matką. W szczególności opiekę nad nią mógłby przejąć brat K. K., któremu rodzice przekazali gospodarstwo rolne i który zamieszkuje wspólnie z matką. Na takie rozwiązanie wskazywał już Sąd Rejonowy w Kole w sprawie III RC 240/16 i należy uznać je za aktualne w obecnym stanie, tym bardziej gdy powód domaga się świadczeń alimentacyjnych od osób zobowiązanych w dalszej kolejności. W ocenie Sądu, przy dołożeniu należytej staranności, matka małoletniego powoda mogłaby poprawić swoją sytuację materialną i spełniać swój obowiązek alimentacyjny nie tylko poprzez osobiste starania o utrzymanie syna. Skoro bowiem, jak twierdzi, potrzeby syna z uwagi na problemy zdrowotne są znaczne, rezygnację z zatrudnienia w takich okolicznościach należy uznać za nieuzasadnioną. Z kolei ojciec powoda P. K. posiada aktualnie ustalony obowiązek alimentacyjny w kwocie 600,00 zł miesięcznie. Ustalając alimenty w takiej kwocie przyjęto, iż jego możliwości płatnicze wynoszą co najmniej 1.929,71 zł miesięcznie netto, a zatem kształtują się na poziomie dochodów uzyskiwanych w okresie zatrudnienia w banku spółdzielczym. Sądy I-ej jak i II-ej instancji przyjęły zarazem, iż kwota ta jest adekwatna do potrzeb małoletniego powoda.

Matka powoda domagając się ustalenia alimentów od pozwanych podnosiła, iż usprawiedliwione małoletniego są znaczne, przede wszystkim z uwagi na koszty związane z leczeniem syna i konieczną rehabilitacją, a której z uwagi na brak środków finansowych nie może prowadzić w zalecany zakresie. Zdaniem Sądu, wydatki związane z utrzymaniem małoletniego nie są tak znaczne, jak stara się wykazać K. K.. Wprawdzie zeznając na rozprawie w dniu 26 czerwca, matka powoda stwierdziła, iż nie liczy dokładanie wydatków ponoszonych na utrzymanie syna, tym nie mniej mając na uwadze uzasadnienie pozwu, wynika z niego, iż koszty utrzymania powoda wynoszą ponad 1.300 zł miesięcznie. Jest to zatem kwota zbliżona do kwoty wydatków jaką K. K. wskazywała w sprawie III RC 240/16, a którą wówczas określiła na około 1.200 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu, zgromadzony materiał dowodowy dotyczący leczenia powoda nie wskazuje na konieczność ponoszenia tak znacznych wydatków na leczenie. Podkreślić należy, iż według matki małoletniego problemy zdrowotne powoda zostały zdiagnozowane gdy małoletni miał 3 lata. Mimo zatem upływu kolejnych lat stan zdrowia nie ulega zmianie. Oczywiście matka powoda, wyjaśnia to na brakiem środków finansowych, ale z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim na uwagę zasługuje okoliczność, iż stan zdrowia powoda nigdy nie został potwierdzony odpowiednim orzeczeniem lekarskim np. stwierdzającym określony stopień niepełnosprawności. Małoletni powód nigdy nie miał w związku z tym przyznanego np. zasiłku pielęgnacyjnego. Już choćby ta okoliczność daje podstawy do przyjęcia, iż matka powoda wyolbrzymia jego problemy zdrowotne. Jak wynika jednocześnie z jej zeznań, chłopiec funkcjonuje prawidłowo w grupie rówieśniczej,

bierze udział , jak każde dziecko , w zajęciach wychowania fizycznego, a nawet był zapisany na dodatkowe zajęcia w szkolnym klubie sportowym. Zdaniem Sądu , gdyby małoletni miał faktycznie tak poważne problemy zdrowotne jak sugeruje jego matka , trudno zrozumieć dlaczego zdecydowała się pozwolić synowi na dodatkowe obciążenia związane z nieobowiązkowymi zajęciami sportowymi i to w sytuacji, gdy na potrzeby zajęć wychowania fizycznego, powód otrzymał - według niej - zaświadczenie , aby uczestniczył w zajęciach mniej wysiłkowych. W tym kontekście, mając na uwadze problemy zdrowotne i to związane z wadą kręgosłupa, zastanawia również nauka w szkole muzycznej , tym bardziej iż powód uczy się gry na skrzypcach. Dla każdego postronnego obserwatora oczywistym jest , iż gra na tym instrumencie stanowi znaczne obciążenie dla kręgosłupa , albowiem wiąże się z wykonywaniem ćwiczeń w pozycji stojącej. Mając powyższe na uwadze , Sąd nie podziela stanowiska matki powoda, co do zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Samo stwierdzenie matki małoletniego , iż wskazana byłaby codzienna rehabilitacja syna nie sposób uznać za wystarczające. Uwzględniając natomiast zasady doświadczenia życiowego należy przyjąć , iż na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda konieczna jest kwota 800-900 zł miesięcznie, a która zarazem jest kwotą, jaką w pełnym zakresie mogą zaspokoić rodzice małoletniego, bez potrzeby ubiegania się o wsparcie dodatkowe od osób zobowiązanych w dalszej kolejności.

Mając powyższe na uwadze, za drugorzędne należy uznać okoliczności związane z sytuacją finansową pozwanych. Tym nie mniej należy zaznaczyć , iż trudno zrozumieć stanowisko powoda, który domaga się, aby alimenty były ustalone m.in. od jego babki J. K., która otrzymując świadczenie emerytalne w wysokości 854 zł, sama musi korzystać ze wsparcia finansowego swojego męża a zarazem pozwanego W. K. (2). Jej bieżące dochody są bowiem niewiele wyższe niż alimenty powoda , a uwzględniając iż powód poza alimentami od ojca ma zasiłek rodzinny i świadczenie wychowawcze , to na wydatki związane z utrzymaniem W. jego matka dysponuje kwotą ponad 1.200 zł (600 zł alimenty , świadczenie wychowawcze 500 zł oraz zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł), a zatem kwotą nawet wyższą niż dochody pozwanej. Oczywistym jest , iż w świetle przepisu art. 135 § 3 pkt 3 i 4 kro świadczenia rodzinne o których mowa w ustawie z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych (a więc m.in. zasiłek rodzinny) oraz świadczenie wychowawcze o którym mowa w ustawie z dnia 11.02.2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci, nie mają wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych. Fakt otrzymywania tych świadczeń przez powoda – co Sąd wyjaśnił wyżej - nie stanowił podstawy do oddalenia powództwa, ale nie sposób żądania powoda nie ocenić nagannie w świetle powszechnie obowiązujących zasad współżycia społecznego.

W świetle poczynionych rozważań należy po raz kolejny odnieść się do zawartego w pozwie żądania zasądzenia od pozwanych alimentów w sposób solidarny. Roszczenie alimentacyjne nie jest roszczeniem solidarnym, albowiem jak wynika z art. 369 kc zobowiązanie jest solidarne , jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej. Żaden z przepisów Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego nie stanowi natomiast aby odpowiedzialność osób zobowiązanych w dalszej kolejności wobec uprawnionego , stanowiła zobowiązanie solidarne. Wręcz przeciwnie, art. 135 § 1 kro stanowi , iż zakres świadczeń alimentacyjnych, w każdym przypadku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości osoby zobowiązanej.

W ocenie Sądu , istotnego znaczenia nie mają w niniejszej sprawie także okoliczności związane z posiadanymi przez pozwanych środkami finansowymi, jakie mieli zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym. Należy mimo to zauważyć, iż Sąd nie dał wiary , aby pozwani pożyczili pieniądze synowi , skoro z drugiej strony w toku sprawy podkreślali , iż znajdują się w trudnej sytuacji, a wydatki związane z ich potrzebami przekraczają uzyskiwane dochody. Zdaniem Sądu działania te zostały podjęte wyłącznie na użytek niniejszego postępowania , albowiem pobranie środków z rachunku nastąpiło w okresie, gdy mieli już świadomość , iż toczy się przeciwko nim sprawa o alimenty.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. K., uznając iż jego zeznania nie wniosą do sprawy nic istotnego, a nadto w sprawie która toczyła się przeciwko niemu ojciec małoletniego nie brał udziału, co skutkowało wydaniem wyroku zaocznego.

Sąd oddalił również wniosek o zwrócenie się do szkoły o udzielenie informacji dotyczącej udziału powoda w zajęciach sportowych , albowiem okoliczności , które miały być wykazane za pośrednictwem tego dowodu , zostały przyznane przez stronę powodową.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 8 pkt 4 i § 16 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2016.1715 z późn. zm.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc, odstępując od obciążenia nimi małoletniego powoda.

SSR Agnieszka Pietruszka